

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6SŽk/16/2017
Identifikačné číslo spisu: 1115219798
Dátum vydania rozhodnutia: 18.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1115219798.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne: B. I., bytom S. X., XXX XX S., proti sťažovateľovi: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, IČO: 30 795 141, zastúpenej JUDr. Evou Bušovou, advokátkou, so sídlom Tobrucká 6, 811 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej číslo: 26/5/2015 z 15. mája 2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľky proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/230/2015-66 zo 16. marca 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľky proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/230/2015-66 zo 16. marca 2017
z a m i e t a .

II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 1S/230/2015-66 zo dňa 16.03.2017 zrušil rozhodnutie žalovanej a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie, pričom žalobkyni priznal náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovanej číslo: 26/5/2015 z 15. mája 2015, ktorým žalovaná rozhodla o nezapísaní žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov vedeného Slovenskou advokátskou komorou podľa ust. § 71 ods. 2 písm. b), § 62 ods. 1 písm. b) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“).

3. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia po preskúmaní námietok žalobkyne uvedených v podanej žalobe dospel k záveru, že námietky žalobkyne odôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, pretože žalovaná vo veci rozhodla na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu na riadne posúdenie veci, a teda o nezapísaní žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov rozhodla predčasne.

4. Konštatoval, že na to, aby osoba mohla byť zapísaná do zoznamu advokátov je nevyhnutné splnenie viacerých podmienok, pričom jednou z nich je aj podmienka dosiahnutého vzdelania v zmysle ust. § 62 ods. 1 písm. b) zákona o advokácii a to, že navrhovaná osoba získala vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo má uznaný doklad o právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou v Slovenskej republike.

5. Ďalej s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 53/2015 zo 16. decembra 2015 dôvodil, že zákonodarcom ustanovená podmienka vzdelania v ustanovení § 62 ods. 1 písm. a) zákona o advokácii je odôvodnená verejným záujmom na riadnom výkone spravodlivosti. Intenzita tohto verejného záujmu a jeho povaha spočívajúca v záujme poskytnutia účinnej ochrany práv a právom chránených záujmov tretích osôb prostredníctvom advokátov pri realizácii práva na súdnu a inú právnu ochranu môže legitimovať paušálne obmedzenie prístupu k výkonu advokácie. Pri skúmaní zákonodarcom zvoleného prostriedku obmedzenia základného práva na slobodnú voľbu povolania z pohľadu šetrnosti tohto prostriedku vo vzťahu k označeným základným právam je potrebné poukázať predovšetkým na skutočnosť, že voľba povolania je výsledkom aktivity iniciovanej slobodným rozhodnutím jednotlivca, t. j. sám jednotlivec v tomto prípade rozhoduje o tom, či sa v záujme dosiahnutia možnosti výkonu advokácie je/nie je ochotný podriaďiť zákonodarcom ustanoveným obmedzeniam, ktoré sú podľa ústavného súdu s ohľadom na ich legitímny cieľ úplne akceptovateľné.

6. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal krajský súd nesporne za preukázané, že žalobkyňa získala vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa absolvovaním študijného programu právo, v študijnom odbore právo na Vysokej škole v Sládkovičove a bol jej udelený Diplom č. X. dňa XX. W. F.. Tento doklad je vysokoškolským diplomom vydaným uznanou vysokou školou.

7. Konštatoval, že zákon č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií (ďalej len „zákon č. 293/2007 Z. z.“) zmocňuje Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo školstva“) v ust. § 24 ods. 1 a ods. 4 písm. a) a v ust. § 28 písm. c) na rozhodovanie o uznaní dokladov o vzdelaní podľa tohto zákona a jedine ministerstvo školstva je podľa názoru krajského súdu oprávnený uznať doklad o právnickom vzdelaní vydaný zahraničnou vysokou školou.

8. Ďalej krajský súd uviedol, že žalobkyňa disponuje dokladom o vzdelaní o udelení titulu Master of Laws vystavený na Tilburg Univerzity, Tilburg (Holandsko) dňa XX. W.. Tento doklad o vzdelaní o udelení predmetného titulu ministerstvo školstva rozhodnutím č. j.: 2015-10917/19813:1-15C0/RP 459 z 20. apríla 2015 podľa ust. 2 písm. d), § 24 ods. 1 a § 28 písm. c) zákona č. 293/2007 Z. z. uznalo žalobkyňu za rovnocenný diplomu získanému po ukončení vysokoškolského vzdelania 2. stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike, ktorý sa podľa § 62 ods. 1 písm. b) zákona o advokácii vyžaduje na výkon regulovaného povolania advokátskeho koncipienta v Slovenskej republike.

9. Ďalej poukázal na vyjadrenie žalovanej, ktorá namietala, že v rozhodnutí z 20. apríla 2015 absentuje porovnanie rozsahu a obsahu vysokoškolského vzdelania druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnických fakultách vysokých škôl v Slovenskej republike s rozsahom a obsahom jednoročného štúdia, ktoré žalobkyňa absolvovala na Tilburg Univerzity v Holandsku, a preto žalobkyňa nespĺňa podmienku získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa požadovaného zákonom o advokácii, čím nie je splnená jedna z obligatórnych podmienok na zápis do zoznamu advokátskych koncipientov.

10. Krajský súd neprisvedčil tejto námietke žalovanej, pretože podľa krajského súdu bolo nesporne preukázané, že o uznaní dokladu o vzdelaní žalobkyne o udelení titulu Master of Laws vystavený na

Tilburg Univerzity rozhodol oprávnený orgán v zmysle zákona o uznávaní odborných kvalifikácií rozhodnutím č. j.: 2015-10917/19813:1-15C0/RP 459 z 20. apríla 2015. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a pre všetkých záväzné, teda aj pre žalovanú.

11. Podľa názoru krajského súdu, ak je žalovaná názoru, že žalobkyňa neovláda podstatné predmety vyučované na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike, môže v zmysle ust. § 62 ods. 1 písm. b) zákona o advokácii od žalobkyne požadovať, aby pred skúšobným senátom komory preukázala, že je schopná aplikovať právny poriadok Slovenskej republiky. Až v prípade, že žalovaná dospeje k záveru, že žalobkyňa neovláda tieto podstatné predmety, môže vydať negatívne rozhodnutie o jej nezapísaní do zoznamu advokátskych koncipientov.

12. Záverom krajský súd považoval námietky žalobkyne uvedené v žalobe za dôvodné, a preto postupom podľa ust. § 191 písm. e) SSP preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Krajský súd ďalej inštruoval žalovanú, že v ďalšom konaní jej úlohou bude opätovne posúdiť žiadosť Advokátskej kancelárie BBLegal s. r. o. o zápis žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov, pri ktorej zohľadní aj právoplatné rozhodnutie ministerstva školstva, ktorým bol žalobkyňi uznaný doklad o vzdelaní. Opakovane krajský súd zdôraznil, že nakoľko je žalobkyňa absolventkou zahraničnej vysokej školy, žalovaná pred zápisom žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov môže v zmysle ust. § 62 ods. 1 písm. b) zákona o advokácii od žalobkyne požadovať, aby pred skúšobným senátom komory preukázala, že je schopná aplikovať právny poriadok Slovenskej republiky. Až na základe výsledkov tohto preskúšania pred skúšobným senátom Komory žalovaná podľa krajského súdu rozhodne o zápise žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov.

14. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal žalobkyňi voči žalovanej právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania, vzhľadom ku skutočnosti, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

II.

Kasačná sťažnosť žalovanej

15. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť sťažovateľka v postavení žalovanej z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

16. Sťažovateľka v prvom rade poukázala na výlučnú právomoc Slovenskej advokátskej komory pri posudzovaní otázky či uchádzač o zápis do zoznamu advokátskych koncipientov splnil zákonnú podmienku vzdelania na prvom a druhom stupni s tým, že komora posudzuje splnenie podmienky vzdelania v oblasti právo.

17. Ďalej dôvodila, že vo svojom rozhodnutí z 15. mája 2015 podrobne zdôvodnila, v čom vidí nesplnenie podmienky získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa, ktoré je jednou z obligatórnych podmienok pre zápis do zoznamu advokátskych koncipientov podľa § 62 zákona o advokácii a poukázala vo svojom rozhodnutí na ustanovenie § 11a ods. 1 zákona č. 293/2007 Z. z. so záverom, že rozhodnutie ministerstva školstva z 20. apríla 2015 sa nijako nevysporiadalo s porovnaním rozsahu a obsahu vysokoškolského vzdelania, ktoré v zahraničí absolvovala žalobkyňa so vzdelaním, ktoré sa má v odbore právo absolvovať v Slovenskej republike.

18. Uviedla, že Master of Laws (LL.M.) sa považuje za medzinárodný vzdelávací program. Štúdium predstavuje príležitosť k prehĺbeniu odbornej kvalifikácie. Ide o formu profesijného vzdelávania s cieľom

rozšíriť si znalosti v špecializovanej oblasti práva, prevažne obchodného, finančného alebo medzinárodného. Uchádzači toto súkromné platené vzdelávanie v určitej oblasti práva absolvujú väčšinou po ukončení magisterského štúdia v odbore právo, keď majú záujem rozšíriť si znalosti v konkrétnom právnom odvetví.

19. Podľa názoru sťažovateľky pri uznávaní dokladov je jedným z kritérií porovnanie obsahu absolvovaného vzdelávania v odbore právo na zahraničnej škole s obsahom dvojročného vzdelávania II. stupňa na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike. Konštatovala, že pri porovnávaní obsahu absolvovaného vzdelávania sa vychádza z opisov študijných programov, ktoré sú zverejnené Akreditačnou komisiou, poradným orgánom vlády a ich komparáciou s predkladaným obsahom vzdelania na uznávanie.

20. Podľa študijného programu právo sú nosné témy viazané na disciplíny Občianske právo, Trestné právo, Medzinárodné právo, Obchodné právo, Pracovné právo a Finančné právo. Žalobkyňa podľa sťažovateľky počas jednoročného štúdia na Tilburg University absolvovala predmety Zahraničné vzťahy EÚ - čo má zodpovedať disciplíne Medzinárodné právo, Európske súťažné právo - čo má zodpovedať disciplíne Obchodné právo, Európske pracovné právo a sociálna politika - čo má zodpovedať disciplíne Pracovné právo a Štátna pomoc a verejné obstarávanie, Právo vnútorného trhu má zodpovedať disciplíne Finančné právo.

21. Podľa sťažovateľky, žalobkyňa tak zo vzdelávania na zahraničnej vzdelávacej ustanovizni absentuje predmet Trestné právo.

22. S poukazom na svoje vyjadrenie k žalobe opätovne zdôraznila, že najmä pre absenciu výuky predmetu trestné právo v priebehu jednoročného štúdia na Tilburg University žalobkyňa do zoznamu advokátskych koncipientov nezapísala. Konštatovala, že Slovenská advokátska komora u žiadateľa o zápis do zoznamu advokátskych koncipientov vyžadovala absolvovanie disciplíny trestné právo v priebehu magisterského štúdia.

23. Sťažovateľka uviedla, že vo veci rozhodoval oprávnený orgán, avšak toto rozhodnutie podľa jej názoru nezodpovedá zákonným požiadavkám, a preto komora nemohla žalobkyňa do zoznamu advokátskych koncipientov zapísať. K argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí žalovanej, t. j. že žiadateľ o zápis do zoznamu advokátskych koncipientov neabsolvoval v magisterskom štúdiu nosný predmet trestné právo, krajský súd nevyjadril svoje stanovisko.

III.

Vyjadrenie žalobkyne ku kasačnej sťažnosti

24. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadrila žalobkyňa vo svojom vyjadrení z 12. júna 2017.

25. Vo vyjadrení uviedla, že argument sťažovateľky o absencii výuky Trestného práva je nedôvodný, nakoľko žalobkyňa vo svojom bakalárskom štúdiu na Vysokej škole v Sládkovičove výuku Trestného práva hmotného aj procesného absolvovala. Dôvodila, že nepodložená účelová argumentácia sťažovateľky, ktorá je v rozpore so samotným zákonom o advokácii sa netýka prejednávanej veci. Argumentácia žalovanej, ktorá poukazyvala na ust. § 36 a § 41 Trestného poriadku taktiež podľa jej názoru nesúvisí s právom na vykonávanie praxe advokátskeho koncipienta.

26. Uviedla, že nakoľko sťažovateľka nie je kompetentným orgánom na interpretovanie zákona o advokácii a na posudzovanie dokladov o získaní vysokoškolského vzdelania druhého stupňa, tým pádom nie je kompetentným ani na posudzovanie obsahu vzdelania. V prípade, ak by sťažovateľka mala právo posudzovať obsah a kvalitu vysokoškolského vzdelania, muselo by to byť podľa jej názoru v zákone o advokácii výslovne uvedené. Zákon o advokácii však neuvádza žiadne iné predpoklady k zápisu koncipienta do zoznamu advokátskych koncipientov, okrem tých, ktoré vyplývajú z ust. § 62 ods. 1 zákona o advokácii.

27. Podmienky na zápis koncipienta do zoznamu advokátskych koncipientov vedeným sťažovateľkou podľa § 62 zákona o advokácii preukázateľne podľa jej názoru spĺňa, pričom poukázala na rozhodnutie ministerstva školstva.

IV.

Konanie na kasačnom súde

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 492 ods. 1 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

29. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

30. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu ako aj žalovanej zistil, že ministerstvo školstva rozhodnutím č. j.: 2015-10917/19813:1-15C0/RP 459 z 20. apríla 2015 žalobkyni uznalo doklad o vzdelaní vydaný žalobkyni o udelení titulu Master of Laws (LL.M.) vystaveným na Tilburg Univerzity, Tilburg (Holandsko) dňa 18. júla 2013, za rovnocenný diplomu získanému po ukončení vysokoškolského vzdelania 2. stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike, ktorý napĺňa podmienku vzdelania pre zápis do zoznamu advokátskych koncipientov. Súčasne vo výroku rozhodnutia bolo uvedené, že od absolventa zahraničnej vysokej školy môže predsedníctvo komory požadovať, aby preukázal pred skúšobným senátom komory, že je schopný aplikovať právny poriadok Slovenskej republiky.

31. Žalobkyňa absolvovala a získala vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa absolvovaním študijného programu právo, v študijnom odbore právo na Vysokej škole v Sládkovičove a bol jej udelený Diplom č. X. dňa XX. W..

32. Advokátska kancelária BBLegal s. r. o. žiadosťou o zápis advokátskeho koncipienta z 23. apríla 2015 požiadala o zapísanie žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov. K žiadosti boli priložené aj doklady, okrem iného aj spomínané rozhodnutie ministerstva školstva.

33. Následne žalovaná rozhodnutím č. 26/5/2015 z 15. mája 2015 nezapísala žalobkyňu do zoznamu advokátskych koncipientov vedeného Slovenskou advokátskou komorou s odôvodnením, že žalobkyňa nespĺňa podmienku získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa požadovaného zákonom o advokácii, čím nie je splnená jedna z obligatórnych podmienok na zápis do zoznamu advokátskych koncipientov, konkrétne podmienka vzdelania.

V.

Právne predpisy a právne názory Najvyššieho súdu SR

34. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

35. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

36. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa 62 ods. 1 písm. b) zákona o advokácii, komora zapíše do zoznamu advokátskych koncipientov na návrh advokáta, verejnej obchodnej spoločnosti, komanditnej spoločnosti, spoločnosti s ručením obmedzeným, usadeného euroadvokáta alebo organizačnej zložky zahraničného združenia, ktorí sú zapísaní v príslušnom zozname vedenom komorou najmenej tri roky do 15 dní toho, kto získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo má uznaný doklad o právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; od absolventa zahraničnej vysokej školy môže predsedníctvo komory požadovať, aby preukázal pred skúšobným senátom komory, že je schopný aplikovať právny poriadok Slovenskej republiky; ak žiadateľ získal vysokoškolské vzdelanie najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby v oboch stupňoch získal vzdelanie v odbore právo; podrobnosti o preukazovaní schopnosti aplikovať právny poriadok Slovenskej republiky určí predpis komory.

38. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 293/2007 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie príslušným orgánom orgán, ktorý vydáva rozhodnutie o uznaní dokladu o vzdelaní alebo rozhodnutie o uznaní odbornej kvalifikácie na účely výkonu príslušného regulovaného povolania v Slovenskej republike; príslušný orgán ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

39. Podľa § 2 písm. h) bod 2 zákona č. 293/2007 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie vysokoškolským diplomom doklad o vzdelaní vydaný uznanou vysokou školou, ktorý potvrdzuje, že jeho držiteľ získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa absolvovaním
2a. študijného programu druhého stupňa, ktorého dĺžka štúdia spolu s prechádzajúcim absolvovaním študijného programu prvého stupňa je najmenej štyri roky, alebo
2b. študijného programu, ktorý predstavuje spojenie študijného programu prvého stupňa a študijného programu druhého stupňa, a ktorého dĺžka štúdia ako jedného celku je najmenej štyri roky.

40. Podľa § 11a ods. 1 zákona č. 293/2007 Z. z., ak sa na výkon regulovaného povolania vyžaduje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, žiadateľ spĺňa ustanovené kvalifikačné predpoklady, ak je držiteľom vysokoškolského diplomu podľa § 2 písm. h) druhého bodu, ktorý potvrdzuje, že
a) žiadateľ absolvoval vzdelávanie vyžadované na výkon príslušného povolania v štáte pôvodu a
b) po porovnaní obsahu a rozsahu absolvovaného vzdelávania žiadateľa je aspoň rovnocenné obsahu a rozsahu vzdelávania, ktoré sa vyžaduje v Slovenskej republike.

41. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 293/2007 Z. z., príslušným orgánom na rozhodovanie o uznaní dokladu o vzdelaní je ministerstvo školstva, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Ministerstvo školstva rozhodne o uznaní dokladu o vzdelaní do dvoch mesiacov od doručenia kompletnej žiadosti podľa § 23.

42. Podľa § 24 ods. 4 písm. a) zákona č. 293/2007 Z. z., príslušný orgán podľa odsekov 1 a rozhodne o uznaní dokladu o vzdelaní alebo uznaní odbornej kvalifikácie.

43. Podľa § 28 písm. c) zákona č. 293/2007 Z. z., Ministerstvo školstva rozhoduje o uznaní dokladov o vzdelaní podľa tohto zákona.

44. Predmetom kasačného konania je rozsudok krajského súdu, ktorým súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej číslo: 26/5/2015 z 15. mája 2015 o nezapísaní žalobkyne do zoznamu advokátskych koncipientov vedených žalovanou. Dôvodom pre rozhodnutie žalovanej bolo nesplnenie jednej z obligatórnych podmienok pre zápis do predmetného zoznamu, konkrétne podmienka vzdelania. Sporným sa stalo posúdenie dokladu o udelení titulu Master of Laws (LL.M.), ktorý vydala zahraničná vysoká škola.

45. Podľa názoru kasačného súdu sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré sťažovateľka (žalovaná) namietala v súdnom konaní. V tomto smere kasačný súd poukazuje na skutkové a právne argumenty a závery krajského súdu, s ktorými sa stotožňuje, a preto nebude opakovať pre účastníkov konania známe skutočnosti. Pre doplnenie uvádza nasledovné dôvody:

46. Pri posudzovaní splnenia podmienky vzdelania, žalovaná posúdila doklad o vzdelaní o udelení titulu Master of Laws (LL.M.) vystavený na Tilburg University, Tilburg (Holandsko), ktorý nepovažovala za dostatočný. Rozhodnutie ministerstva školstva o uznaní predmetného dokladu považovala za nesprávne, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia absentovalo porovnanie obsahu a rozsahu vysokoškolského vzdelania, ktoré žalobkyňa absolvovala v zahraničí so vzdelaním, ktoré možno absolvovať v Slovenskej republike s tým, že dĺžka štúdia v Holandsku v porovnaní s porovnateľnou štandardnou dĺžkou vysokoškolského štúdia prebiehajúceho na právnických fakultách na Slovensku je polovičná. Žalovaná namietala najmä absenciu trestného práva.

47. Kasačný súd konštatuje, že žalovaná nenamietala právomoc ministerstva školstva rozhodovať o uznaní dokladov o vzdelaní, namietala obsah a rozsah absolvovaného štúdia v zahraničí s tým, že podľa jej názoru absentovalo štúdium trestného práva hmotného a procesného. Obsahom súdneho spisu je príloha k vyjadreniu žalobkyne z 12. januára 2017, ktorú tvorí Dodatok k diplomu č. X z XX. W. o absolvovaní vysokoškolského právnického vzdelania v študijnom odbore právo v prvom bakalárskom stupni so zoznamom študovaných predmetov a dosiahnutým prospechom. Z uvedeného zoznamu vyplýva, že žalobkyňa absolvovala predmety Trestné právo I. hmotné, Trestné právo II. hmotné a Trestné právo III. procesné.

48. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd konštatuje, že žalobkyňa absolvovala predmet trestné právo hmotné aj procesné, čím neobstojí ani hlavná námietka žalovanej. Zaoberať sa ďalej obsahom a rozsahom vzdelania patrí do právomoci ministerstva školstva rovnako ako uznávanie dokladov vydaných zahraničnými vysokými školami, čo nenamietala ani žalovaná. Tak ako správne uviedol krajský súd a vychádzal pritom z výroku rozhodnutia ministerstva školstva, od absolventa zahraničnej vysokej školy môže predsedníctvo komory požadovať, aby preukázal pred skúšobným senátom komory, že je schopný aplikovať právny poriadok Slovenskej republiky, k čomu komora doposiaľ nepristúpila.

49. Námietka žalovanej, že právnické štúdium titulu Master of Laws zvyknú absolvovať až absolventi druhého stupňa vysokoškolského právnického vzdelania v odbore právo, je v tomto smere irelevantná, nakoľko toto nie je podmienkou pre zahraničné štúdium končiace sa titulom LL.M. Rovnako sa javí ako nepodstatná dĺžka štúdia, keďže v zmysle ust. § 2 písm. h) bod 2, 2a zákona č. 293/2007 Z. z., sa vysokoškolským diplomom rozumie doklad o vzdelaní vydaný uznanou vysokou školou, ktorý potvrdzuje, že jeho držiteľ získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa absolvovaním študijného programu druhého stupňa, ktorého dĺžka štúdia spolu s prechádzajúcim absolvovaním študijného programu prvého stupňa je najmenej štyri roky, čo žalobkyňa spĺňa.

50. Z vyššie uvedených dôvodov a citovaných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v postupe a rozhodovaní žalovanej boli zistené porušenia zákona o advokácii, pričom zároveň neboli sťažovateľkou vznesené iné námietky, ktoré by spochybnili vecnú správnosť rozsudku krajského súdu a ktorými by sa už nezaoberal krajský súd, preto súd kasačnú sťažnosť podľa ustanovenia § 461 SSP vo výroku I. zamietol.

51. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky vo výroku II. tak, že žalobkyňa, ktorá mala v kasačnom konaní plný úspech má nárok na náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). O výške trov konania rozhodne krajský súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 175 ods. 2 SSP).

52. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.